
Prædiken til 5. S.e.T. II

En prædiken af

Kaj Munk

Udgivet i 2015. Teksten må i denne form frit benyttes med angivelse af Kaj Munk Forskningscentret, Aalborg Universitet, som kilde.

Kaj Munk Forskningscentret, Aalborg Universitet.

Indhold

Prædiken til 5. S.e.T. II	4
5. s.e.Trin.	4
Metadata om værket	4
Metadata om værket	4

Prædiken til 5. S.e.T. II

5. s.e.Trin.

Prædikedag 5. s.e.Trin.

Prædikedato 12. juli 1925

Prædiketekst Lukas 5,1-11

Prædiken ID P120725-02

Kilde KMF-nr. 12.08.18 (Manuskript antageligt fra 1925)

5. S. e. T

Jeg synes, naar jeg har lagt Mærke til Jesu saakaldte Mirakler, at der er ligesom 2 Slags: dem han gør for at Menn. skal lære af dem, og dem han gør fordi han simpelt hen ikke kan lade være med at hjælpe Menn., der er i Nød. Saadanne Mirakler, den sidste Slags, derhventil vil jeg regne Opvækkelsen af Jairi Datter, Helbred. af Høvedsmandens Søn, i det hele taget mange af Helbredelser; naturligvis kunde vi sige, at alle Miraklerne skal Menn. lære af; og naar de døde kom til at høre osv. skulde de ogsaa lære Taksomhed af det, og bruge det Helbred, Gud havde ladet dem genvinde, til at leve hans Navn til Ære og virke til deres Medmenneskers. Ja, det er nu selvfølgeligt; men det er jo saa ikke selve Undergerningerne, selve Handlingerne, der skal læres af. Til denne Slags vil jeg regne Mirakler som f. Ex det ufrugtbare Figentræ; det er jo tydeligt, at J. med det har gjort det levende for Disc.'s Øjne, hvordan det gaar med et Menn., der ikke bruger sine Evner og gør, hvad det kan, og bærer de Frugter, det formaar, at de visner, og faar ikke Lod og Del i det virkelige, frugt bærende Liv; derfor forbandede han Figentræet for at alle Slægter skulde vide det, at naar han kommer til os og venter Frugt af os og vi ingen har, da vender han sig bort fra os, og den; han saadan engang har vendt sig fra, kan ikke bære Frugt længere. Naadens Tid, Besøgelsestiden er udløbet for saadan et Menneske; det er forkastet; forfærdeligt! at det kan træffe et Menneske i enhver Alder, at J. ser, hvorhen det fører med dette Menn. og opgiver det; han lader det skøtte sig selv; og det fører sit eget tomme og formaalsløse Liv hen imod Døden. — Miraklet i Dag, den pludselige Fiskedræt viser det samme paa en anden Maade; det er ml. Menn., der har baaret Frugt,

ell. rettere, der har gjort, hvad de kunde for at komme til det; helt trøstesløst saa det ud, men da de var ved at give op, da viste Gud, at han havde lagt Mærke til deres Færd og kronede deres Anstrengelser med Held. Kan I ikke tænke jer selv, hvad det har betydet for en Mand som Simon Peter senerehen, i alle de Fristelser og Fare han stedtes i, at huske paa: Det saa meget mere ørkesløst ud hin Nat i Galilæa; og ved min Mesters Naade og Almagt blev jeg dog velsignet rigere, end jeg nogensinde vilde være blevet, hvis ikke: I) jeg havde holdt, og II) han var kommen ind i mit Liv. Den uendelige Velsignelse kan naas af hver af os, naar vi lukker Jesus ind i vort Liv, og naar vi holder ud i Kampen mod Fristelserne til syndig Daad, til Bekymringer og Klager, til Fortvivlelse, til Vantro, Tvivl. Hvordan lukke Jesus ind i vort Liv? Det gør vi ved at tro ham, ved paa hans Ord at kaste Garnet ud, at leve hver efter sin Evne i hans Fodspor, i Kærlighed til Gud og Næsten, i Beredthed til at ofre af vort eget for at vinde hans.

Ulige Aar — vel 1925